

LIEFDE

Spits keek hij naar me
met zijn gezicht dat
spiegelde in de regen,
zo glad was het.

Ontbloot en koud werd ik
toen onder dat kijken
dat niet stoppen kon,
alleen maar prikken.

Op 't laatst draaide
hij zich van me af
en de koude liet niets achter.

Sprietsig herinner ik me
nu zijn ogen,
ongenaakbaar liefde.